

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/159/2015
Identifikačné číslo spisu: 8112233427
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:8112233427.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu T. C., bývajúceho v D., V. T. XX, proti žalovanému P. T., bývajúcemu v G., D. XX/S., o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14 Cpr 8/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2014 sp. zn. 7 CoPr 6/2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2014 sp. zn. 7 CoPr 6/2014 v potvrdzujúcom výroku v časti, v ktorej bol potvrdený výrok rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, a vo výroku o trovách odvolacieho konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov ako súd prvého stupňa rozsudkom zo 7. februára 2014 č. k. 14 Cpr 8/2012-116 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 2 148,31 EUR na účet jeho zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom uložil žalobcovi aj povinnosť zaplatiť v rovnakej lehote náhradu trov štátu 3, 70 EUR na účet súdu prvého stupňa .

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oboch účastníkov rozsudkom z 10. septembra 2014 sp. zn. 7 CoPr 6/2014 v spojení s opravným uznesením z 9. marca 2015 sp. zn. 7 CoPr 6/2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Zároveň rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 119, 25 EUR na účet jeho zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Potvrdenie prvostupňového rozhodnutia odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Dovoláním napadol rozhodnutie odvolacieho súdu v tej časti, v ktorej bol potvrdený výrok rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti žalobcu zaplatiť mu náhradu trov konania, a v súvisiacom výroku o trovách odvolacieho konania. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd svoj potvrdzujúci výrok v časti trov konania riadne neodôvodnil. Uviedol, že odvolací súd nezaujal žiadne stanovisko k jeho odvolacej námietke týkajúcej sa toho, že súd prvého stupňa v odôvodnení

svojho rozsudku mu v rámci náhrady trov konania priznal aj náhradu trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor 179 EUR, no do celkovej vyčíslenej sumy náhrady trov konania uvedenej vo výroku rozsudku tieto trovy nezahrnul.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu v časti, v ktorej bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Tento výrok v uvedenej časti, aj keď je súčasťou rozsudku, má v zmysle § 167 ods. 1 O. s. p. povahu uznesenia.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmatečnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihlíada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Existenciu väd konania uvedených v § 237 O. s. p. žalovaný tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V spojitosti s § 167 ods. 2 O. s. p. toto ustanovenie primerane platí aj pre odôvodnenie uznesenia súdu. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho

dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda sa mu odníma možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru dovolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred odvolacím súdom v prejednávanej veci v dovolaní napadnutom výroku.

Z odôvodnenia dovolaní napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že hoci odvolací súd na str. 2 svojho rozsudku v poslednom odseku výslovne uviedol, že žalovaný v odvolaní proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania namietal aj to, že mu do priznanej náhrady prvostupňových trov nebol zahrnutý súdny poplatok za odpor, v ďalšej časti odôvodnenia sa s touto odvolacou námietkou vôbec nevysporiadal, teda nezaujal k nej žiadne stanovisko. Jeho rozhodnutie preto v tejto časti nezodpovedá požiadavke na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je vadou konania, ktorou sa, ako už bolo uvedené, účastníkovi odníma možnosť riadne konať pred súdom. So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku a v súvisiacom výroku o trovách odvolacieho konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.